

„Wärst jái kindlakš omma otsani, ellas rah-
hus, teggi waestele paljo head ja andis tã-
no Summalale, kes tedda armolikkult selle hã-
katusse tee pealt olli taggasi aitnud.“

Nenda on kulla sõbber kaardimångiast wũr-
tist kirjutanud: Mitto Gesticimeest lähwad ka
temma kombel eddasi, agga ei põra temma
kombel taggasi. Mis teeb innimest willetsa-
maks, kui liigjominne ja kaardimångiminne?
ja ommeti heitwad nemmad parrem kõrtsi rãã-
ta alla porri sisse, kus sead neid õmberwere-
tarwad, lasfewad kũnarnukkud kuekãisest, põl-
wed pũksist ja warwad sapast wãljawahtida,
ennego sedda omma harjunud ammetit mah-
hajãtwad! Mõnned meletumad jowad ja mãn-
givad rahha kufrust ja rided seljast, ja tewad
sellega hullem kui mõistmatta ellajad, kes om-
ma laste roga nende su eest árrasõwad ja neid
nãlga jãtwad! — Summal parrandago sed-
da hãdda!

„Armas rahwas! astu liggi,

Wata, mis sa kuled, nãed:

Mõnne tõ ja waewa higgi

Neelwad põrgo tulle süed! —
Mõnni mees jo hingab haudaš,
Kes siin omma ello teel
Istus ifka kaardilaudaš,
Ni kui mõnni praego weel!
Mõnni naene, mõnned lapsed,
Ahhastuše filmaweel,
On sest hãddast ni kui kũpsed,
Omna raske koorma al.
Lapsed nãewad, kuidas isãa, —
Hukka lãinud ello teel —
Pillab árra nende õssa,
Holimatta jããb ta meel!

Vangend wend! oh mõtle tãnna

Miks sind Summal lonud siin,
Ella ni, kui temma sõnna
Tahhab, muido tulleb piin:
Paljo korjad sinna wõlga,
Kautad keif omma au,
Naesed lapsed jãwad nãlga,
Siis ei aita ükski nõu!
Wata hunti, wata karro,